

Arrest

nr. 293 738 van 5 september 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en M. BOTTIN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PACQUOT *loco* advocaten D. ANDRIEN en M. BOTTIN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Edo etnie. U bent geboren op [...] mei 1994 in Benin City, waar u uw hele leven woont. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U werkt als heftruckchauffeur.

Uw vader is lid van de Ogboni Secret Cult. Op 28 februari 2014 komt een vriend van uw vader hem vertellen dat u lid moet worden van de sekte. Uw vader is echter van mening dat u geen lid moet worden aangezien de sekte gevaarlijk is. Uw vader en de andere man gaan samen naar de vergadering van de Ogboni om uw lidmaatschap te bespreken.

Kort hierna wordt u door de vriend van uw vader opgebeld. Hij vertelt u dat uw vader overleden is. U gaat naar (het lichaam van) uw vader. U beschuldigt de andere leden ervan uw vader vermoord te hebben. Wanneer enkele jonge mannen de opdracht krijgen u vast te grijpen, vlucht u weg. U gaat diezelfde dag naar het politiekantoor, maar u wordt doorverwezen naar een andere politie-eenheid. U besluit Nigeria te verlaten.

U verlaat Nigeria op 28 februari 2014 en reist via onbekende landen en Libië naar Italië. U dient er een verzoek tot internationale bescherming in, maar dat wordt u geweigerd. U reist verder naar Duitsland, maar wordt in het kader van de Dublin-verordening naar Italië gebracht. U verlaat Italië weer na enkele dagen en reist naar Frankrijk. U dient er een verzoek tot internationale bescherming in, maar dat wordt u geweigerd. U verlaat Frankrijk en komt op 18 juli 2021 aan in België, waar u de volgende dag een verzoek indient bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een foto van uw vader, een proces-verbaal i.h.k.v. een aangifte bij de Nigeriaanse politie, een opleidingsattest, Italiaans schooldocument en een vrijwilligersattest van Caritas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u het statuut van vluchteling niet kan toekennen.

U verklaart in Italië, Duitsland en Frankrijk een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben (notities CGVS, p. 9-11). Gevraagd naar het verloop van de betreffende procedures, blijkt niet alleen dat u door de Duitse instanties in het kader van de Dublinverordening naar Italië werd teruggestuurd, maar ook dat zowel de Italiaanse als de Franse asielinstanties een weigeringsbeslissing namen omtrent een vrees voor vervolging. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u zowel in Frankrijk als in Italië hetzelfde asielrelaas opperde als u doet voor de Belgische asielinstanties. **Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Italië en Frankrijk ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees reeds op voorhand.**

Verder wordt opgemerkt dat u de Belgische asielautoriteiten tracht te misleiden m.b.t. het verzoek om internationale bescherming dat u in Frankrijk ingediend heeft. Hoewel u voor het CGVS verklaart dat u in Frankrijk geen beroep tegen de weigeringsbeslissing ingediend heeft (notities CGVS, p. 10), blijkt uit beschikbare informatie dat het Cour Nationale du Droit d'Asile (verder CNDA) wel een arrest gevelde heeft in het kader van een door u ingestelde beroepsprocedure (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien verklaart u voor het CGVS dat er geen tolk Pidgin Engels aanwezig was bij uw onderhoud voor de Franse asielinstantie (notities CGVS, p. 14 + p. 18). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het onderhoud wel plaats had in het bijzijn van een tolk Pidgin Engels (Entretien, p. 1). U tracht op intentionele wijze de asielautoriteiten te misleiden. Uw gedrag dienaangaande is niet te verenigen met iemand die in zijn land van herkomst vervolging vreest en om deze reden internationale bescherming verzoekt. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds op voorhand aan.

U verklaart dat u door de Ogboni sekte gedwongen werd om lid te worden en dat uw vader niet akkoord ging (notities CGVS, p. 6 + p. 11 + p. 13). U verklaart eveneens dat uw vader gedood werd omdat hij in uw bijzijn zei dat de sekte gevaarlijk is.

Uit het geheel aan uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat uw vader geen rol binnen de Ogboni had en dat u niet weet of uw vader een leidersrol binnen Ogboni wou opnemen omdat hij u daar niets over gezegd heeft (notities CGVS, p. 14); dat iemand van de sekte uw vader bij jullie thuis kwam vertellen dat u lid moest worden, maar dat uw vader dit weigerde omdat de sekte gevaarlijk is

(notities CGVS, p. 6-7 + p. 11-12) en dat uw vader samen met dit sektelid de woning verlaten heeft om naar een bijeenkomst van de Ogboni te gaan om deze weigering te bespreken. Nadat uw vader samen met deze man de woning verlaten had, kreeg u telefonisch te horen dat hij gestorven was (notities CGVS, p. 7 + p. 13) en dat u ergens heen moest gaan. U verklaart verder dat u zelf naar de politie gegaan bent om klacht in te dienen, maar dat **de politie u niet kon helpen omdat zij ook voor hun eigen leven vreesden** (notities CGVS, p. 16). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat uw verklaringen voor de Franse asielautoriteit in het kader van uw verzoek aldaar op enkele belangrijke punten niet overeenkomen met uw verklaringen zoals u deze doet voor het CGVS. Zo verklaart u voor de Franse asielautoriteit dat **uw vader leider van de Ogboni zou worden en dat u om deze reden geofferd moest worden** (Entretien, p. 7-8, beschikbaar in uw administratieve dossier); dat **uw vader opgebeld werd door leden van de Ogboni, waarna hij hen ging opzoeken**. U verklaart er tevens dat u ongerust was toen hij niet terug thuis kwam, waarna u hem ging zoeken. Voor de Franse asielautoriteit **legt u geen verklaringen af waaruit blijkt dat uzelf opgebeld werd** met de mededeling dat uw vader gestorven of stervende was. Aangaande uw klacht bij de politie verklaarde u dat **de politie u belooft dat ze zouden handelen**, maar dat u ervoor koos om het land te verlaten zonder te wachten op verdere onderzoeken van de politie. Uw verklaringen voor het CGVS stroken op meerdere belangrijke punten niet met uw verklaringen zoals u deze deed voor de Franse asielautoriteit. Hiermee geconfronteerd wijt u deze tegenstrijdigheden en inconsistenties aanvankelijk aan het feit dat er geen tolk Pidgin Engels voorzien was (notities CGVS, p. 14). Hier later op teruggekomen, verklaart u dat de tolk Pidgin niet uit Nigeria, maar uit Togo afkomstig was en geen Pidgin Engels sprak (notities CGVS, p. 18). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het onderhoud voor de Franse asielautoriteit plaats had in het bijzijn van een tolk Pidgin Engels (Entretien, p. 1). Uw uitleg aangaande het ontbreken van een tolk Pidgin Engels vindt aldus geen grond in de beschikbare informatie. Het is daarenboven niet ernstig dergelijke fundamentele tegenstrijdigheden in uw verklaringen te wijten aan de tolk. Deze tegenstrijdigheden tasten de geloofwaardigheid van uw vrees voor de Ogboni dan ook grondig aan.

Voor het CGVS verklaart u verder dat u en uw vader **door slechts één man thuis bezocht** werden - aanvankelijk noemt u deze man **F.** (notities CGVS, p. 4), maar later noemt u hem **O. O.** (notities CGVS, p. 7), om nog later te verklaren dat u hem alleen onder de naam **O. kent** (notities CGVS, p. 12) – terwijl u voor de DVZ verklaarde dat **meerdere collega's** van uw vader/leden van de sekte bij jullie thuis kwamen vertellen dat u lid moest worden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). **Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ dat de sekteleiden na de weigering door uw vader besloten een vergadering zonder u of uw vader te houden. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dan weer dat uw vader door F., dan wel O., meegenomen werd naar een bijeenkomst** (zie supra). U verklaart tijdens het onderhoud voor het CGVS tevens dat u zelf naar de politie ging om klacht in te dienen tegen de Ogboni (notities CGVS, p. 11 + p. 16-17), hoewel **uit uw verklaringen voor de DVZ nergens blijkt dat u contact gehad heeft met de politie** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS verklaart u echter dat u bij de DVZ in het kort wel alle elementen m.b.t. uw vrees voor vervolging in uw thuisland kon aanhalen (notities CGVS, p. 3). Het feit of u al dan niet zelf een klacht ingediend heeft bij de Nigeriaanse politie tegen de Ogboni betreft allerm minst een detail in uw asielrelaas, net omdat u verklaart dat de politie u niet kon helpen (notities CGVS, p. 16). Deze inconsistenties en tegenstrijdigheden in uw verklaringen aangaande de gebeurtenissen voor uw vertrek uit uw land van herkomst tasten de geloofwaardigheid van uw vrees voor de Ogboni verder aan.

Verder blijft u uitermate oppervlakkig en vaag aangaande de Ogboni en de reden waarom uw vader niet wou dat u lid zou worden. Meerdere malen gevraagd wat uw vader u vertelde over deze sekte, komt u niet verder dan te stellen dat hij niet wou dat u lid werd omdat het een gevaarlijke sekte was (notities CGVS, p. 6-7), maar kan u niet uitleggen waarom die sekte zo gevaarlijk is. Gevraagd te vertellen over de Ogboni, komt u evenmin verder dan te stellen dat het een gevaarlijke sekte is (notities CGVS, p. 13). Het stemt tot denken dat uw vader, die volgens uw verklaringen voor de Franse asielautoriteit een hoge positie binnen de Ogboni ambieerde (zie supra), u nooit heeft uitgelegd waarom hij niet wou dat uzelf lid zou worden. Het stemt om deze reden eveneens tot denken dat uw vader u nooit eerder gezegd zou hebben dat u lid moest worden van deze sekte en wat u kon doen eens u problemen kreeg met deze sekte (notities CGVS, p. 14).

Gevraagd of u na uw vertrek uit Nigeria contact gehad heeft met de Nigeriaanse politie, verklaart u een vriend in **Frankrijk** gevraagd te hebben om bij het politiebureau te gaan informeren (notities CGVS, p. 17), waarna hij u (het proces-verbaal van) de klacht die u bij de politie ingediend heeft bezorgde. Voor de Franse asielautoriteit verklaarde u echter dat u dit aan een vriend in **Italië** gevraagd heeft (Entretien, p. 9). U legt aldus tegenstrijdige verklaringen af over de vriend die u het proces-verbaal bezorgd heeft, wat reeds vragen doet rijzen bij de authenticiteit van dit document.

Verder wordt opgemerkt dat u ook reeds voor de Franse asielautoriteit een **proces-verbaal van de Nigeriaanse politie** neergelegd heeft. Het Franse CNDA oordeelde hier reeds over: « (...) le document produit et présenté comme un Extract from crime diary de la Nigeria police force du 28 février 2014, reprenant les déclarations de l'intéressé et prévoyant un complément d'enquête de la part de la section anti-kidnapping, à le supposer authentique, correspondrait à un début de protection de la part des autorités nigérianes dans cette affaire relevant du droit commun, pour l'application de l'article L. 513-3 du code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile, alors que le requérant n'a pas été en mesure d'indiquer les suites de cette plainte. Ainsi, ni les pièces du dossier, ni les déclarations faites à l'audience devant la Cour ne permettent de tenir pour établis les faits allégués et pour fondées les craintes énoncées (...) » (arrest CNDA nr. 20043912, p. 3-4). Bovendien betreft het een document dat eenvoudig zelf op te stellen is en komt het door u neergelegde document niet overeen met de verklaringen zoals u deze deed voor de Franse asielautoriteit (zie supra), wat de waarachtigheid van dit document volledig teniet doet, te meer daar u verklaart dat u hetzelfde document neergelegd heeft in Frankrijk (notities CGVS, p. 17). Het door u neergelegde proces-verbaal kan het voorgaande niet wijzigen.

Aangaande de door u neergelegde **foto**, waarvan u beweert dat dit een foto van uw vader is, werd door het CNDA reeds geoordeeld dat "La photographie produite, montrant un homme présenté comme son père en tenue traditionnelle de sorcier, ne peut, à elle seule, pallier les lacunes de ses déclarations sur ce point." (arrest CNDA nr. 20043912, p. 3). Deze foto kan het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde **opleidingsattesten en het attest van vrijwilligerswerk** bij Caritas in Italië hebben geen betrekking op uw vrees voor vervolging in Nigeria. Zij kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 22/02/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 17§2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen".

Aangaande de vluchtelingenstatus betoogt verzoeker:

- inzake de tegenstrijdigheden met zijn verklaringen in Frankrijk: verzoeker stelt dat zijn relaas over het algemeen hetzelfde blijft en dat de hoorzitting in Frankrijk slechts 1 uur 10 min duurde "waarvan minder dan een uur werd besteed aan de motivering van zijn verzoek".
- inzake de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS: verzoeker stelt dat zijn relaas over het algemeen consistent is en dat het CGVS er geen rekening mee hield dat de gebeurtenissen plaatsvonden in februari 2014, aldus 9 jaar geleden. Verzoeker deed zijn best om alles gedetailleerd weer te geven maar het tijdsverloop verhindert de details omtrent de omstandigheden van het relaas. Verzoeker verwijst naar een politierapport dat hij heeft bijgebracht.
- op basis van de geciteerde landeninformatie blijkt dat, hoewel zelden, gedwongen rekrutering bij de Ogboni kan voorkomen en dat een Ogboni-lid een kind aan de cult kan geven zonder dat het kind ervan op de hoogte is. Verzoeker verwijst naar de geheimhouding binnen de sekte.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus betoogt verzoeker middels geciteerde landeninformatie:

- verweerder heeft geen rekening gehouden met het profiel van verzoeker die problemen kende met de Ogboni-sekte;
- vooral in Edo-state zijn de conflicten tussen de gangs gewelddadig.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker betwist niet dat hij in Italië en Frankrijk reeds een verzoek om internationale bescherming indiende en dat deze verzoeken werden geweigerd.

Inzake het verzoek dat in Frankrijk werd ingediend motiveert de bestreden beslissing:

*“U verklaart in Italië, Duitsland en Frankrijk een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben (notities CGVS, p. 9-11). Gevraagd naar het verloop van de betreffende procedures, blijkt niet alleen dat u door de Duitse instanties in het kader van de Dublinverordening naar Italië werd teruggestuurd, maar ook dat zowel de Italiaanse als de Franse asielinstanties een weigeringsbeslissing namen omtrent een vrees voor vervolging. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u zowel in Frankrijk als in Italië hetzelfde asielrelaas opverde als u doet voor de Belgische asielinstanties. **Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Italië en Frankrijk ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees reeds op voorhand.***

Verder wordt opgemerkt dat u de Belgische asielautoriteiten tracht te misleiden m.b.t. het verzoek om internationale bescherming dat u in Frankrijk ingediend heeft. Hoewel u voor het CGVS verklaart dat u in Frankrijk geen beroep tegen de weigeringsbeslissing ingediend heeft (notities CGVS, p. 10), blijkt uit beschikbare informatie dat het Cour Nationale du Droit d'Asile (verder CNDA) wel een arrest gevelde heeft in het kader van een door u ingestelde beroepsprocedure (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien verklaart u voor het CGVS dat er geen tolk Pidgin Engels aanwezig was bij uw onderhoud voor de Franse asielinstantie (notities CGVS, p. 14 + p. 18). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het onderhoud wel plaats had in het bijzijn van een tolk Pidgin Engels (Entretien, p. 1). U tracht op intentionele wijze de asielautoriteiten te misleiden. Uw gedrag dienaangaande is niet te verenigen met iemand die in zijn land van herkomst vervolging vreest en om deze reden internationale bescherming verzoekt. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds op voorhand aan.

[...]

*Verder wordt opgemerkt dat u ook reeds voor de Franse asielautoriteit een **proces-verbaal van de Nigeriaanse politie** neergelegde heeft. Het Franse CNDA oordeelde hier reeds over: « (...) le document produit et présenté comme un Extract from crime diary de la Nigeria police force du 28 février 2014, reprenant les déclarations de l'intéressé et prévoyant un complément d'enquête de la part de la section anti-kidnapping, à le supposer authentique, correspondrait à un début de protection de la part des autorités nigérianes dans cette affaire relevant du droit commun, pour l'application de l'article L. 513-3 du code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile, alors que le requérant n'a pas été en*

mesure d'indiquer les suites de cette plainte. Ainsi, ni les pièces du dossier, ni les déclarations faites à l'audience devant la Cour ne permettent de tenir pour établis les faits allégués et pour fondées les craintes énoncées (...) » (arrest CNDA nr. 20043912, p. 3-4). Bovendien betreft het een document dat eenvoudig zelf op te stellen is en komt het door u neergelegde document niet overeen met de verklaringen zoals u deze deed voor de Franse asielautoriteit (zie supra), wat de waarachtigheid van dit document volledig teniet doet, te meer daar u verklaart dat u hetzelfde document neergelegd heeft in Frankrijk (notities CGVS, p. 17). Het door u neergelegde proces-verbaal kan het voorgaande niet wijzigen.

Aangaande de door u neergelegde **foto**, waarvan u beweert dat dit een foto van uw vader is, werd door het CNDA reeds geoordeeld dat *“La photographie produite, montrant un homme présenté comme son père en tenue traditionnelle de sorcier, ne peut, à elle seule, pallier les lacunes de ses déclarations sur ce point.”* (arrest CNDA nr. 20043912, p. 3). Deze foto kan het voorgaande niet wijzigen.”

Verzoeker verwijst naar de korte duur van zijn hoorzitting in Frankrijk en stelt dat hij te weinig tijd had om zijn asiolverhaal toe te lichten.

Te dezen dient vooreerst te worden vastgesteld dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een EU-land bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers “specifieke informatie” conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker kan het huidig beroep niet aanwenden om de negatieve beslissing van de Franse asielinstanties te betwisten. Indien verzoeker meende dat hij in Frankrijk onvoldoende gehoord werd, had hij dit in de beroepsprocedure bij het Cour Nationale du Droit d'Asile kunnen aanhalen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag worden verwacht dat hij een lopende asielprocedure diligent opvolgt.

De negatieve beslissingen inzake verzoekers relaas dat “over het algemeen hetzelfde” is in diverse EU-landen zijn een manifeste aanduiding dat verzoekers relaas ongelooftwaardig, minstens ongegrond, is.

5. De bestreden beslissing stelt:

“U verklaart dat u door de Ogboni sekte gedwongen werd om lid te worden en dat uw vader niet akkoord ging (notities CGVS, p. 6 + p. 11 + p. 13). U verklaart eveneens dat uw vader gedood werd omdat hij in uw bijzijn zei dat de sekte gevaarlijk is.

Uit het geheel aan uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat **uw vader geen rol binnen de Ogboni had en dat u niet weet of uw vader een leidersrol binnen Ogboni wou opnemen** omdat hij u daar niets over gezegd heeft (notities CGVS, p. 14); dat iemand van de sekte uw vader **bij jullie thuis kwam vertellen dat u lid moest worden, maar dat uw vader dit weigerde omdat de sekte gevaarlijk is** (notities CGVS, p. 6-7 + p. 11-12) en dat uw vader samen met dit sektelid de woning verlaten heeft om naar een bijeenkomst van de Ogboni te gaan om deze weigering te bespreken. Nadat uw vader samen met deze man de woning verlaten had, **kreeg u telefonisch te horen dat hij gestorven was** (notities CGVS, p. 7 + p. 13) en dat u ergens heen moest gaan. U verklaart verder dat u zelf naar de politie gegaan bent om klacht in te dienen, maar dat **de politie u niet kon helpen omdat zij ook voor hun eigen leven vreesden** (notities CGVS, p. 16). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat uw verklaringen voor de Franse asielautoriteit in het kader van uw verzoek aldaar op enkele belangrijke punten niet overeenkomen met uw verklaringen zoals u deze doet voor het CGVS. Zo verklaart u voor de Franse asielautoriteit dat **uw vader leider van de Ogboni wou worden en dat u om deze reden geofferd moest worden** (Entretien, p. 7-8, beschikbaar in uw administratieve dossier); dat **uw vader opgebeld werd door leden van de Ogboni, waarna hij hen ging opzoeken**. U verklaart er tevens dat u ongerust was toen hij niet terug thuis kwam, waarna u hem ging zoeken. Voor de Franse asielautoriteit **legt u geen verklaringen af waaruit blijkt dat uzelf opgebeld werd** met de mededeling dat uw vader gestorven of stervende was. Aangaande uw klacht bij de politie verklaarde u dat **de politie u beloofde dat ze zouden handelen**, maar dat u ervoor koos om het land te verlaten zonder te wachten op verdere onderzoeken van de politie. Uw verklaringen voor het CGVS stroken op meerdere belangrijke punten niet met uw verklaringen zoals u deze deed voor de Franse asielautoriteit. Hiermee geconfronteerd wijt u deze tegenstrijdigheden en inconsistenties aanvankelijk aan het feit dat er geen tolk Pidgin Engels voorzien was (notities CGVS, p. 14). Hier later op teruggekomen, verklaart u dat de tolk Pidgin niet uit Nigeria, maar uit Togo afkomstig was en geen Pidgin Engels sprak (notities CGVS, p. 18).

Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het onderhoud voor de Franse asielautoriteit plaats had in het bijzijn van een tolk Pidgin Engels (Entretien, p. 1). Uw uitleg aangaande het ontbreken van een tolk Pidgin Engels vindt aldus geen grond in de beschikbare informatie. Het is daarenboven niet ernstig dergelijke fundamentele tegenstrijdigheden in uw verklaringen te wijten aan de tolk. Deze tegenstrijdigheden tasten de geloofwaardigheid van uw vrees voor de Ogboni dan ook grondig aan.

*Voor het CGVS verklaart u verder dat u en uw vader **door slechts één man thuis bezocht** werden - aanvankelijk noemt u deze man **F.** (notities CGVS, p. 4), maar later noemt u hem **O. O.** (notities CGVS, p. 7), om nog later te verklaren dat u hem alleen onder de naam **O.** kent (notities CGVS, p. 12) – terwijl u voor de DVZ verklaarde dat **meerdere collega's** van uw vader/leden van de sekte bij jullie thuis kwamen vertellen dat u lid moest worden (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). **Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ dat de sekteleden na de weigering door uw vader besloten een vergadering zonder u of uw vader te houden. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dan weer dat uw vader door F., dan wel O., meegenomen werd naar een bijeenkomst** (zie supra). U verklaart tijdens het onderhoud voor het CGVS tevens dat u zelf naar de politie ging om klacht in te dienen tegen de Ogboni (notities CGVS, p. 11 + p. 16-17), hoewel **uit uw verklaringen voor de DVZ nergens blijkt dat u contact gehad heeft met de politie** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS verklaart u echter dat u bij de DVZ in het kort wel alle elementen m.b.t. uw vrees voor vervolging in uw thuisland kon aanhalen (notities CGVS, p. 3). Het feit of u al dan niet zelf een klacht ingediend heeft bij de Nigeriaanse politie tegen de Ogboni betreft allerminst een detail in uw asielrelaas, net omdat u verklaart dat de politie u niet kon helpen (notities CGVS, p. 16). Deze inconsistenties en tegenstrijdigheden in uw verklaringen aangaande de gebeurtenissen voor uw vertrek uit uw land van herkomst tasten de geloofwaardigheid van uw vrees voor de Ogboni verder aan.*

***Verder blijft u uitermate oppervlakkig en vaag aangaande de Ogboni en de reden waarom uw vader niet wou dat u lid zou worden.** Meerdere malen gevraagd wat uw vader u vertelde over deze sekte, komt u niet verder dan te stellen dat hij niet wou dat u lid werd omdat het een gevaarlijke sekte was (notities CGVS, p. 6-7), maar kan u niet uitleggen waarom die sekte zo gevaarlijk is. Gevraagd te vertellen over de Ogboni, komt u evenmin verder dan te stellen dat het een gevaarlijke sekte is (notities CGVS, p. 13). Het stemt tot denken dat uw vader, die volgens uw verklaringen voor de Franse asielautoriteit een hoge positie binnen de Ogboni ambieerde (zie supra), u nooit heeft uitgelegd waarom hij niet wou dat uzelf lid zou worden. Het stemt om deze reden eveneens tot denken dat uw vader u nooit eerder gezegd zou hebben dat u lid moest worden van deze sekte en wat u kon doen eens u problemen kreeg met deze sekte (notities CGVS, p. 14).*

*Gevraagd of u na uw vertrek uit Nigeria contact gehad heeft met de Nigeriaanse politie, verklaart u een vriend in **Frankrijk** gevraagd te hebben om bij het politiebureau te gaan informeren (notities CGVS, p. 17), waarna hij u (het proces-verbaal van) de klacht die u bij de politie ingediend heeft bezorgde. Voor de Franse asielautoriteit verklaarde u echter dat u dit aan een vriend in **Italië** gevraagd heeft (Entretien, p. 9). U legt aldus tegenstrijdige verklaringen af over de vriend die u het proces-verbaal bezorgd heeft, wat reeds vragen doet rijzen bij de authenticiteit van dit document."*

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen door aan te voeren dat na negen jaar "*sommige details*" (hoeveel mensen in de zaal, de uitnodiging van zijn vader voor de vergadering,...) onduidelijk worden, het poneren van een vrees voor vervolging voor de Ogboni en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder middels loutere verwijzing naar landeninformatie die geen betrekking heeft op zijn persoon.

Mede gelet op de vaststelling dat verzoeker stelt dat hij in Frankrijk hetzelfde relaas aanbracht en zijn geheugen derhalve 'getraind' werd inzake dezelfde aangevoerde feiten, kan niet aangenomen worden dat verzoeker dermate zwaarwichtige feiten die aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit zijn land van herkomst verworden zijn tot "*herinneringen [die] niet meer zo helder zijn als voorheen*".

Ten aanzien van de verwijzing naar het overgelegde politierapport herneemt de Raad de vaststellingen gedaan door het Franse CNDA (cf. punt 4).

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Edo State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekers landeninformatie die geciteerd wordt in het verzoekschrift brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Gelet op de hogere vaststellingen kan verzoeker niet nuttig verwijzen naar een specifiek profiel waaruit kan blijken dat hij problemen zou kennen met de Ogboni.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS